

בעשור ולא בעשרה כמשקל זכור ושמור

וְעַל דָּא בְּעֵשׂוֹר כְּמָה דְּאַתְמַר זְכוֹר וְשְׁמוֹר לְשְׁמוֹשָׁא
 בְּעֵשְׂרָה אֵינֹן יוֹמִין תִּשְׁעָ בְּתֵהוּא נִקְדָּה ומשום כך נאמר 'בעשור'
 ולא נאמר בעשרה מאחר שאין הכוונה למנין של עשר אלא הכוונה שהיא המקור לפעולת
 השלמת העשירות, כי מש"כ 'בעשור' הוא כמשקל תיבות זכור שמור שהם מלשון מקור
 שע"כ נשלמת מצוות השבת, וכן כאן תיבת בעשור היא המקור לשמש ולפעול פעולה של
 עשר, דהיינו שאלו הט"ס של חג"ת ויסוד דז"א הם משתמשים במקור שהוא סוד נקודת
 המלכות ועי"כ הם נשלמים למנין של עשר (רמ"ק). לַחֲדָשׁ הַזֶּה יוֹמִין
 דְּלִסְטָר יְמִינָא בְּגִין לְאַתְחַבְּרָא זֹאת בְּזָה לְמַהּוֹי כְּלָא
 חָדַד ומש"כ 'לחדש הזה' פירושו שהוא חודש ניסן שמצד החסד, והכתוב בא להורות
 שאותם עשר הספירות שמצד החסד שבימין שנמשכים אל המלכות, הם באים בכדי ליחד
 את המלכות הנקראת זאת עם ז"א הנקרא זה, ובזה זז"ן יהיו בייחוד אחד.

המועדים נקראים מקרא קודש לפי שהמלכות מתקדשת מהקודש העליון
 וּבְזִמְנָא דְּאֵינֹן ד' אֶתְקַשְּׁרוּ לְד' סְטָרִין (מתחברין) בְּהַדְיָהוּ
 וכאשר אלו הד' חיות שנקשרות בד' רוחות הן מתחברות יחד עם החיה
 שבצד ימין. כְּדִין אֻלִּידַת הַהוּא חֲתָה, וְחֻיָּא אָזִיל לִיה
 וּבְתֵהוּא זְמַנָּא מְקַדְשִׁין לְעֵילָא לְהֵא חֲתָה וְקָרְאָן לָהּ
 כְּבוֹד אז בזה אותה החיה העליונה שהיא המלכות היא מולידה את המשיחים, ובזה
 מסתלק הנחש שהוא היסוד דקטנות, ואז באותו הזמן מקדשים למעלה את זו החיה שהיא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

המלכות וקוראים אותה כבוד, דהיינו שהיא מקבלת שפע מל"ב נתיבות חכמה הנקרא קודש שזה ל"ב נתיבות הם כמנין כבוד. **וְכִדִּין אֶת־קֹדֶשׁ מוֹעֲדָא** ועי"כ מתקדשת המלכות הנקראת מועד, ובוזה נקראים המועדים מקרא קודש מאחר שאז מתקדשת המלכות מהקודש העליון (דמשק אליעזר). **מָה דָּלָא הָוָה עַד הַשָּׁתָא, וּפְעֵן קָרְאֵן לָהּ כְּבוֹד** כי עד עכשיו לא היתה נקראת המלכות בשם כבוד ורק עתה בעת הגאולה היא תקרא כבוד, **הֵדָא הוּא דְּכֶתִיב, (תהלים כט) וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אוֹמֵר כְּבוֹד** וזהו מש"כ בפסוק 'ובהיכלו כלו אומר כבוד' דהיינו שהמלכות שהיא שם אדנ"י כמנין היכ"ל היא תקבל את שפע ל"ב נתיבות חכמה כמנין כבוד"כ בעת הגאולה השלימה שתבוא בב"א.

רעיא מהימנא

הרשעים העמלים בסודות התורה שהם אינם שלהם הם עמלים בו לשווא מאחר שהם לא יבינום כראוי אלא יהיה הדבר בלבבם לחושך ואפילה, אמנם לצדיקים שהם בעלי התורה הם יבינום כראוי וייהנו בהם

אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, מְלִין אֱלִין סְתִימִין, וְצָרִיד לְמַפְתַּח לֹזֶן לְגַבִּי חֲבֵרִיָּא, דְּמֵאֵן דְּסִתִּים לֹזֶן גְּנִיזִין דְּאוֹרֵייתָא, אִיהוּ מְצַעַר לֹזֶן אמר הרעיא מהימנא שהנה מה

שנתבאר בספר הזהר הם דברים חתומים ונעלמים, ולכן צריך לבאר אותם לפני החברים מאחר שמי שסותם לפניהם את סתרי התורה הוא מצער אותם. **דְּלֶרְשִׁיעֵיָּא**

נְהוֹרִין דְּרִזִּין, אֶתְחַזְרֵן לֹזֶן חֲשׂוּכִין ואין חשש בביאור הסודות הלימוד היומי

שישמעום הרשעים, מאחר שלרשעים אלו אורות סודות התורה הם חוזרים להם לחושך מאחר שהם אינם מבינים אותם כראוי. וְאִיהוּ מִתְלָא לְמִמּוֹנָא דְאִיהוּ גְנִיז, מֵאֵן דְחָפַר לֵיה, עַד דְגָלִי לֵיה, וְלֹא אִיהוּ דִילֵיה, אֶתְהֲדַר בְּסוּכְלִתְנוּתִיה בְּחִשּׁוּכָא וְקַבְלָא. וְלִמֵּאן דְאִיהוּ דִילֵיה, נְהִיר לֵיה והוא משל לממון שהיה גנוז בקרקע, שמי שחופר עד שהוא מגלה אותו וזה הממון אינו שלו, אז חוזר לו בחזרה בשכלו רק חושך ואפילה, מאחר שהוא עמל לשווא בממון שאינו שלו והוא צריך להחזירו לבעליו, אמנם למי שהממון שלו, זה הממון מאיר לו, וכך הנמשל שאלו הרשעים העמלים בסודות התורה שהם אינם שלהם הם עמלים בו לשווא מאחר שהם לא יבינום כראוי אלא יהיה הדבר בלבם לחושך ואפילה, אמנם לצדיקים שהם בעלי התורה הם יבינום כראוי וייהנו בהם. וּבְגִין דָּא, אֵית לְבַר נָשׁ לְגַלְאָה רִזִּין סְתִימִין דְבְּאִוְרֵייתָא ומשום כך צריך האדם לגלות את הסודות הנעלמים של התורה ולא יחוש שבכך ישמע אותו רשע שאינו הגון מאחר שסודות התורה יהפכו לו לחושך [רמ"ק].

אור הרשב"י

החטאות. ומוזה יש ללמוד שאין לו להרב לדחות איזה תלמיד המשתוקק ללמוד דברי הרב ז"ל, אם לא דקים ליה בגוויה שאינו הולך בדרך ישרה, יען אם אותו אדם אינו הגון וראוי ללמוד חכמת האמת, הלימוד עצמו יגרשהו ויפריעו מלימודו כגו' בזהר נשא הנזכר.

[רמ"ק] וכ"כ הבית לחם יהודה להר"י פתייא בהקדמתו ז"ל: ואם עוסק האדם בלימוד עין חיים ואינו מוצא קורת רוח בלימודו, כי באים עליו איזה עניינים המפריעים אותו בלימודו, ידוע ידע כי יש בידו חטאות נעורים, כי רזי התורה דוחין למי שאינו ראוי אליהם, כמ"ש בזהר נשא דף קכ"ג ע"א יעש"ב, ולכן צריך לעשות תשובה על אותן

הלימוד היומי

בעשור הכוונה למלכות המשלימה את ט"ס של חג"ת ויסוד דז"א

בְּעֶשְׂרֵה: ט' אֵינוֹן לְכָל סֶטֶר, לְקַבֵּל ט' יִרְחִין יְיֹלָדָה,

בְּחוֹשֶׁבֶן א"ח ומש"כ 'בעשור' הנה נתבאר בזהר שהכוונה למלכות

המשלימה את ט"ס של חג"ת ויסוד דז"א הנמצאים בד' הצדדים, והם כנגד תשעה ירחי לידה

שהם סוד תשעה מסעות שנוסעת נשמת המשיח בט"ס העליונות שע"כ היא מקבלת מהם

כח לפעולותיה, [רפא] והם כמנין א"ח דאח"ד. **מֵאֵן יוֹלָדָת** ומי זו היולדת את

המשיח. **ד' מֵן אֶחָד** אלא היא המלכות שהיא סוד ד' דאח"ד. **א"ח, אִיהו**

ט', לְד' סֶטֶרִין דָּאת ד', וְאֵינוֹן אַרְבַּעִים והנה אותיות א"ח דאח"ד

הם סוד ט"ס של חג"ת ויסוד דז"א הנמצאים בד' הצדדים, שע"י המלכות שבאמצעם הם

נשלמים כל אחד לעשר ובזה הם כמנין ארבעים. **א"ח זְכוֹר, ד' שְׁמוֹר. הָא**

אור הרשב"י

חסד דעאיל ליה פרנסה מטיבורא דאימיה.
בירחא חמישאה יהיב ביה תוקפא דגבורא
לאתגברא על יצר הרע דהוא מסטרא דסמאל
דלא שליט עליה בבטן אמיה למעבד ליה נפל
לקטלא משיחא. בירחא שתיתאה יהיב ביה
דעתא וכוה ושפירו דאנפוי. בירחא שביעאה
ותמינאה יהיב ביה רוחא דקודשא מסטרא
דנצח והוד דאינון תרי נביאי קשומי. ובג"ד
נתנבא רוחא דקודשא עליה בטרם אצרך
בבטן ידעתוך ובטרם תצא מרחם וגו'
ומסטרא דצדיק יהיב ליה אות ומופת בירחא
תשיעאה דנולד מהול וההוא ינוקא איהו
עשיראה מסטרא דמלכות איהו טפה
עשיראה ובג"ד זכה לט' דרגין אלין.

[רפא] כראיתא בזהר חדש – תיקונים כרך
ב' דף סג עמוד ב' דאינון תשעה ירחין
דעוברא. מאן עוברא אלא דא אורייתא ואיהי
שכינתא ההוא ילד דאתיליד מינה באוריית'
מאלין דאיתמר בהון אין ב"ד בא עד
דתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים על
ישראל: בירחא קדמאה איהו משיח איין.
ובירחא תניינא עביד ליה יש מאין בספירה
תנינא דאיתמר בה והחכמה מאין תמצא.
בירחא תליתאה מוסיף ביה בינה והאי איהו
ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה ובגין דא
אוקמוה מארי מתני' איהו חכם המבין דבר
מתוך דבר דקודם דאתא לעלמא אולפין ליה
חכמתא ובינה. בירחא רביעאה גמיל עמיה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000